

TIESAS SPRIEDUMS (otrā palāta)

2007. gada 18. jūlijā *

Lieta C-288/05

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši LES 35. pantam,

ko *Bundesgerichtshof* (Vācija) iesniedza ar lēmumu, kas pieņemts 2005. gada 30. jūnijā un kas Tiesā reģistrēts 2005. gada 19. jūlijā, kriminālajā tiesvedībā pret

Jürgen Kretzinger,

piedaloties

Hauptzollamt Augsburg.

TIESA (otrā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs K. V. A. Timmermanss [*C. W. A. Timmermans*],
tiesneši J. Klučka [*J. Klučka*], R. Silva de Lapuerta [*R. Silva de Lapuerta*], J. Makarčiks
[*J. Makarczyk*] un L. Bejs Larsens [*L. Bay Larsen*] (referents),

* Tiesvedības valoda — vācu.

ģenerālvokāte E. Šarpstone [*E. Sharpston*],
sekretārs B. Fileps [*B. Fülöp*], administrators,

ņemot vērā rakstveida procesu un tiesas sēdi 2006. gada 4. jūlijā,

ņemot vērā apsvērumus, ko sniedza:

- J. Krecingera [*J. Kretzinger*] vārdā — sākotnēji pats J. Krecingers, pēc tam — G. Danekers [*G. Dannecker*], *Rechtsanwalt*,
- Vācijas Federatīvās Republikas vārdā — A. Dītrihs [*A. Dittrich*] un M. Lumma [*M. Lumma*], pārstāvji,
- Čehijas Republikas vārdā — T. Bočeks [*T. Boček*], pārstāvis,
- Spānijas Karalistes vārdā — M. Munjoss Peress [*M. Muñoz Pérez*], pārstāvis,
- Nīderlandes Karalistes vārdā — H. H. Sevenstere [*H. G. Sevenster*] un K. A. H. M. ten Dama [*C. A. H. M. ten Dam*], pārstāves,
- Austrijas Republikas vārdā — K. Pesendorfere [*C. Pesendorfer*], pārstāve,

- Polijas Republikas vārdā — T. Novakovskis [*T. Nowakowski*], pārstāvis,
- Zviedrijas Karalistes vārdā — K. Petkovska [*K. Petkovska*], pārstāve,
- Eiropas Kopienu Komisijas vārdā — V. Bogensbergers [*W. Bogensberger*] un S. Grinheida [*S. Grünheid*], pārstāvji,

noklausījusies ģenerālvokātes secinājumus tiesas sēdē 2006. gada 5. decembrī,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

- ¹ Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par to, kā interpretēt 54. pantu Konvencijā, ar ko īsteno Šengenas 1985. gada 14. jūnija Nolīgumu starp Beniluksa Ekonomikas savienības valstu valdībām, Vācijas Federatīvās Republikas valdību un Francijas Republikas valdību par pakāpenisku kontroles atcelšanu pie kopīgām robežām (OV 2000, L 239, 19. lpp., turpmāk tekstā — “KĪŠN”), kas parakstīta 1990. gada 19. jūnijā Šengēnā (Luksemburga).
- ² Šis lūgums ir iesniegts saistībā ar Vācijā uzsāktu kriminālprocesu pret Krecingeru par preču, par kurām netika samaksāti nodokļi, slēpšanu profesionālās darbības ietvaros.

Atbilstošās tiesību normas

Kopienu tiesības

- 3 Atbilstoši 1. pantam Protokolā, ar ko Šengenas *acquis* iekļauj Eiropas Savienības sistēmā un kas pievienots Līgumam par Eiropas Savienību un ar Amsterdamas līgumu — Eiropas Kopienas dibināšanas līgumam (turpmāk tekstā — “Protokols”), trīspadsmit Eiropas Savienības dalībvalstis, tostarp Vācijas Federatīvā Republika un Itālijas Republika, ir pilnvarotas Savienības, ES un EK līgumu juridiskā un institucionālā regulējuma ietvaros izveidot ciešāku savstarpēju sadarbību Šengenas *acquis* piemērošanas jomās, kā tas ir definēts minētā protokola pielikumā.
- 4 Tādējādi definētā Šengenas *acquis* daļu tostarp veido Līgums starp Beniluksa Ekonomikas savienības valstu valdībām, Vācijas Federatīvās Republikas valdību un Francijas Republikas valdību par pakāpenisku kontroles atcelšanu pie kopīgām robežām, kas ir parakstīts Šengēnā 1985. gada 14. jūnijā (OV 2000, L 239, 13. lpp., turpmāk tekstā — “Šengenas nolīgums”), kā arī KĪŠN.
- 5 Atbilstoši Protokola 2. panta 1. punkta pirmajai daļai, sākot ar datumu, kad stājās spēkā Amsterdamas līgums, — 1999. gada 1. maiju — minētā protokola 1. pantā paredzētajām trīspadsmit dalībvalstīm nekavējoties tiek piemērots Šengenas *acquis*.

- 6 Piemērojot Protokola 2. panta 1. punkta otrās daļas otro teikumu, Eiropas Savienības Padome 1999. gada 20. maijā pieņēma Lēmumu 1999/436/EK, ar ko atbilstīgi Eiropas Kopienas dibināšanas līguma un Līguma par Eiropas Savienību attiecīgajiem noteikumiem nosaka tiesisko bāzi visām normām un lēmumiem, kas veido Šengenas *acquis* (OV L 176, 17. lpp.). No šā lēmuma 2. panta kopsakarā ar tā A pielikumu izriet, ka Padome ir izvēlējusies LES 34. un 31. pantu, kas iekļauti Līguma par Eiropas Savienību VI sadaļā ar nosaukumu “Noteikumi par policijas un tiesu iestāžu sadarbību krimināllietās”, kā juridisko pamatu KĪŠN 54.–58. pantam.
- 7 KĪŠN 54. pants, kas veido III sadaļas ar virsrakstu “Policija un drošība” 3. nodaļas ar nosaukumu “*Ne bis in idem* principa piemērošana” daļu, paredz:

“Personu, kura ar galīgu tiesas spriedumu notiesāta vienā Līgumslēdzējā pusē, nedrīkst par to pašu nodarījumu notiesāt citā Līgumslēdzējā pusē, ar nosacījumu, ka notiesāšanas gadījumā sods jau ir izciests, to izcieš vai to vairs nevar izpildīt atbilstīgi tās Līgumslēdzējas Puses likumiem, kurā spriedums pieņemts.”

- 8 Padomes 2002. gada 13. jūnija Pamatlēmuma 2002/584/TI par Eiropas apcietināšanas orderi un par nodošanas procedūrām starp dalībvalstīm (OV L 190, 1. lpp., turpmāk tekstā — “Pamatlēmums”) 1. panta 1. punktā Eiropas apcietināšanas orderis ir definēts kā tiesas nolēmums, ko izsniedz dalībvalsts, lai cita dalībvalsts apcietinātu un nodotu pieprasīto personu it īpaši lai izpildītu brīvības atņemšanas sodu.

- 9 Pamatlēmuma 3. pants ar virsrakstu “Eiropas apcietināšanas ordera obligātas neizpildes pamati” nosaka:

“Izpildes dalībvalsts tiesu iestāde [...] atsaka Eiropas apcietināšanas ordera izpildi šādos gadījumos:

1) [...]

2) ja izpildes tiesu iestāde ir informēta par to, ka par pieprasīto personu dalībvalstī pieņemts galīgs spriedums attiecībā uz tādu pašu nodarījumu, ar nosacījumu, ka, ja ir piespriests sods, tad tas ir izciests vai to pašlaik izcieš, vai to vairs nevar izpildīt saskaņā ar notiesāšanas dalībvalsts tiesībām;

[..].”

- 10 Pamatlēmuma 5. pants ar virsrakstu “Garantijas, kas izsniegšanas dalībvalstij jāsniedz īpašos gadījumos”, nosaka:

“Eiropas apcietināšanas ordera izpilde, ko veic izpildes tiesu iestāde, atbilstoši izpildes dalībvalsts tiesībām var būt pakļauta vienam no šādiem nosacījumiem:

- 1) ja Eiropas apcietināšanas orderis ir izsniegts, lai izpildītu sodu [..], kas piespriests aizmuguriski, un ja pavēste nav tikusi tieši izsniegta attiecīgajai personai vai ja tā citādi nav informēta par tiesas sēdes vietu un laiku un tāpēc nolēmums pieņemts aizmuguriski, tad nodošanu var pakļaut nosacījumam, ka izsniegšanas tiesu iestāde sniedz garantijas, ko uzskata par pietiekamām, lai garantētu personai, par kuru izsniegts Eiropas apcietināšanas orderis, ka tai būs iespēja lūgt lietas atkārtotu iztiesāšanu izsniegšanas dalībvalstī un ka tā tiks tiesāta klātienē;

[..].”

- ¹¹ No 1999. gada 1. maija *Eiropas Kopienu Oficiālajā Vēstnesī* (OV L 114, 56. lpp.) publicētās informācijas par Amsterdamas līguma spēkā stāšanās datumu izriet, ka Vācijas Federatīvā Republika ir pieņēmusi deklarāciju saskaņā ar LES 35. panta 2. punktu, ar kuru tā ir pieņēmusi Tiesas kompetenci lemt saskaņā ar LES 35. panta 3. punkta b) apakšpunktā paredzētajiem noteikumiem.

Valsts tiesības

- ¹² Saskaņā ar Nodokļu kodeksa (*Abgabenordnung*) 374. pantu personu var atzīt par vainīgu par izvairīšanos no ievedmuītas nodevu maksāšanas, kuru samaksas pienākums radies citā dalībvalstī, nevis Vācijas Federatīvajā Republikā, brīdī, kad [preces] nelikumīgi ievestas šajā citā dalībvalstī.

- 13 Lai izpildītu Pamatlēmuma noteikumus, Vācijas Federatīvā Republika pēc 2005. gada 18. jūlija *Bundesverfassungsgericht* [Federālās Konstitucionālās tiesas] sprieduma, ar ko tika atcelts Vācijas pirmais transponēšanas likums, pieņēma 2006. gada 20. jūlija Likumu par Eiropas apcietināšanas orderi (*Europäisches Haftbefehlsgesetz, BGBl. 2006 I, 1721. lpp.*).

Pamata prāva un prejudiciālie jautājumi

- 14 Divos gadījumos — 1999. gada maijā un 2000. gada aprīlī — Krecingers ar kravas automašīnu pārvadāja ārpuskopienas valstu izcelsmes cigaretes, ko trešās puses bija ievēdušas Grieķijā kontrabandas ceļā, no Grieķijas caur Itālijas un Vācijas teritoriju ar galamērķi Apvienotajā Karalistē. Cigaretes netika deklarētas nevienā muitas iestādē.
- 15 Pirmajā pārvadāšanas gadījumā kravas automašīnā atradās 34 500 cigarešu bloku krava, kuru Itālijā *Guardia di Finanza* (Finanšu policija) konfiscēja 1999. gada 3. maijā. 1999. gada 4. maijā pēc nopratināšanas Krecingers tika atbrīvots.
- 16 Ar 2001. gada 22. februāra spriedumu *Corte d'appello di Venezia* [Venēcijas Apelācijas tiesa], apmierinot prokuratūras iesniegto apelācijas sūdzību par pirmajā instancē pieņemto attaisnojošo spriedumu, Krecingeram aizmuguriski piemēroja viena gada un astoņu mēnešu brīvības atņemšanas sodu, piespriežot to nosacīti. Šī tiesa atzina viņu par vainīgu 6900 kilogramu ārvalsts izcelsmes kontrabandas tabakas ievēšanā un turēšanā Itālijā, kā arī muitas nodevu par [šo tabaku] nesamaksāšanā. Saskaņā ar Itālijas tiesībām šis spriedums ir stājies spēkā. Sods tika ierakstīts Sodamības tiesu reģistrā.

- 17 Otrajā pārvadāšanas gadījumā kravas automašīnā atradās 14 927 kontrabandas cigarešu bloku krava un 2000. gada 12. aprīlī Krecingeru no jauna apturēja *Guardia di Finanza*. Viņš īslaicīgi atradās apcietinājumā Itālijas policijā un/vai izmeklēšanas apcietinājumā un vēlāk atgriezās Vācijā.
- 18 Ar 2001. gada 25. janvāra spriedumu *Tribunale di Ancona* [Ankonas Tiesa] atkal aizmuguriski, un piemērojot tās pašas Itālijas tiesību normas, piesprieda viņam faktiski brīvības atņemšanas sodu uz diviem gadiem. Arī šis spriedums ir stājies spēkā. Šis neizpildītais sods tāpat tika ierakstīts Sodāmības tiesu reģistrā.
- 19 Iesniedzējtiesa atzīmē, ka, lai gan tā vairākkārt ir lūgusi paskaidrot šos spriedumus, tā nav spējusi precīzi noskaidrot, uz kurām muitas nodevām attiecās katrs no spriedumiem, un it sevišķi — vai vismaz viens no tiem attiecās uz apsūdzībām vai spriedumu par krāpšanu muitas jomā.
- 20 Būdama informēta par šiem Itālijas spriedumiem, *Landgericht Augsburg* [Augsburgas Apgabaltiesa] Krecingeram piesprieda viena gada un desmit mēnešu brīvības atņemšanas sodu par pirmo pārvadāšanas gadījumu un viena gada brīvības atņemšanas sodu par otro pārvadāšanas gadījumu. *Landgericht* Krecingera vainu balstīja uz izvairīšanos no muitas nodevu maksāšanas saistībā ar sākotnējo kontrabandas preču ieviešanu Grieķijā, kas saskaņā ar Nodokļu kodeksa 374. pantu ir noziedzīgs nodarījums.

- 21 Lai gan *Landgericht Augsburg* norādīja, ka divi Itālijas galīgie notiesājošie spriedumi vēl nav izpildīti, tā neuzskatīja, ka pastāv procesuāls šķērslis saskaņā ar KĪŠN 54. pantu. Tā uzskatīja, ka, kaut gan divu notiesājošo spriedumu Itālijā un tās pašas nolēmumu pamatā bija vienas un tās pašas cigarešu partijas, šis pants nebija piemērojams.
- 22 Krecingers vērsās *Bundesgerichtshof* [Federālajā Augstākajā tiesā], kas izteica šaubas par *Landgericht Augsburg* pieņemtā sprieduma pamatojuma saderību ar KĪŠN 54. pantu.
- 23 Vispirms *Bundesgerichtshof* rodas jautājums par “tā paša nodarījuma” jēdziena KĪŠN 54. panta izpratnē interpretāciju.
- 24 Turpinot, saistībā ar “izpildes” jēdzienu *Bundesgerichtshof*, kas *a priori* atbalsta viedokli, ka tādām brīvības atņemšanas sodam kā tas, kurš attiecas uz pirmo pārvadāšanas gadījumu un kurš tika piespriests nosacīti, tiek piemērots KĪŠN 54. pants, jautā, vai īslaicīgs iepriekšējs apcietinājums ir pietiekams, lai liegtu turpmāko kriminālvajāšanu.
- 25 Visbeidzot, attiecībā uz procesuāla šķēršļa esamību saistībā ar KĪŠN 54. pantu, lai gan *Bundesgerichtshof* ir ņēmusi vērā, ka Pamatlēmuma ietvaros Itālijas iestādes nav veikušas nekādas darbības, lai veiktu Krecingera notiesāšanas sakarā ar otro pārvadāšanas gadījumu izpildi, jautā, vai un kādā mērā Pamatlēmuma normas ietekmē šī panta interpretāciju.

26 Šajos apstākļos *Bundesfinanzhof* nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādus prejudiciālus jautājumus:

“1) Vai tā ir kriminālvajāšana par “to pašu nodarījumu” KĪŠN 54. panta izpratnē, ja Itālijas tiesa ir tiesājamo notiesājusi par ārvalstu kontrabandas tabakas ieviešanu un turēšanu Itālijā, kā arī par nodokļa, kas maksājams uz robežas, nemaksāšanu, un saistībā ar attiecīgo preču agrāku saņemšanu Grieķijā tiesājamo Vācijas tiesa vēlāk notiesājusi par izvairīšanos no (formāli) Grieķijas ievad muitas nodevu maksāšanas, kas bija jāmaksā iepriekš, trešām personām ievadot preces, ciktāl tiesājamais jau no paša sākuma pēc preču saņemšanas Grieķijā bija paredzējis tās transportēt caur Itāliju uz Apvienoto Karalisti?

2) Vai sods jau “ir izciests” vai “to izcieš” KĪŠN 54. panta izpratnē,

a) ja tiesājamajam piespriests brīvības atņemšanas sods, kas saskaņā ar notiesāšanas valsts tiesībām tika piespriests nosacīti;

b) ja tiesājamais islaicīgi atradies apcietinājumā policijā un/vai izmeklēšanas apcietinājumā un šādu apcietinājumu saskaņā ar notiesāšanas valsts tiesībām ieskaita vēlākā brīvības atņemšanas soda izpildē?

3) Vai jēdziena “izpilde” interpretāciju KĪŠN 54. panta izpratnē ietekmē tas,

- a) ka (pirmā) notiesāšanas valsts pēc Pamatlēmuma [...] transponēšanas valsts iekšējās tiesībās var jebkurā laikā izpildīt savu spriedumu, kas atbilstoši valsts tiesībām ir stājies spēkā, un
- b) ka notiesāšanas valsts tiesiskās palīdzības lūgums par notiesātā izdošanu vai sprieduma izpildīšana šajā valstī nav automātiski iespējama, jo spriedums ir pasludināts aizmuguriski?”

Par Tiesas kompetenci

²⁷ No šī sprieduma 11. punkta izriet, ka, pamatojoties uz LES 35. pantu, šajā gadījumā Tiesa ir kompetenta lemt par KĪŠN 54. panta un tiktāl, ciktāl tas attiecas uz šo lietu, Pamatlēmuma interpretāciju.

Par prejudiciālajiem jautājumiem

Par pirmo jautājumu

- 28 Ar šo jautājumu *Bundesgerichtshof* būtībā jautā, kāds ir atbilstošais kritērijs “tā paša nodarījuma” jēdziena KĪSN 54. panta izpratnē piemērošanai un, precizāk, vai šis jēdziens attiecas uz prettiesisku rīcību, ko veido ārvalstu kontrabandas tabakas saņemšana ligumslēdzējā valstī un šīs pašas tabakas ieviešana un turēšana citā ligumslēdzējā valstī, gadījumā, ja tiesājama, kas ir notiesāts abās ligumslēdzējās valstīs, jau no paša sākuma pēc [tabakas] pirmās saņemšanas bija paredzējis to transportēt uz galamērķi, šķērsojot vairākas ligumslēdzējās valstis.
- 29 Šajā sakarā Tiesa 2006. gada 9. marta sprieduma lietā *C-436/04 Van Esbroeck* (Krājums, I-2333. lpp.) 36. punktā, no vienas puses, jau ir konstatējusi, ka vienīgais kritērijs, kam ir nozīme attiecībā uz KĪSN 54. panta piemērošanu, ir nodarījumu identiskums, ko saprot kā konkrētu apstākļu, kas savstarpēji nedalāmi saistīti, kopuma esamību, un, no otras puses, šī paša sprieduma 42. punktā konstatējusi, ka šo kritēriju piemēro neatkarīgi no šo faktu vai aizsargājamo juridisko interešu juridiskās kvalifikācijas (skat. arī 2006. gada 28. septembra spriedumu lietā *C-150/05 Van Straaten*, Krājums, I-9327. lpp., 48. un 53. punkts).
- 30 No tā, pirmkārt, izriet, ka nav nozīmes tam, ka pirmajā ligumslēdzējā valstī (Itālija) Krecingera apsūdzība tika balstīta uz cigarešu nedeklarēšanu un/vai muitas nodevu, kas bija piemērojamas, tās ievēdot šajā valstī, nemaksāšanu, bet otrajā ligumslēdzējā valstī (Vācija) apsūdzība attiecās uz sākotnējo kontrabandas tabakas saņemšanu Grieķijā.

- 31 Otrkārt, nodarījuma būtības konstatēšanu, ko saprot kā faktu, kas nedalāmi savstarpēji saistīti, kopuma esamību, veic neatkarīgi no aizsargājamajām juridiskajām interesēm, jo tās katrā līgumslēdzējā valstī var būt atšķirīgas.
- 32 Tomēr Vācijas un Spānijas valdības tiesas sēdē, kas ir notikusi pēc iepriekš minētā sprieduma lietā *Van Esbroeck* pasludināšanas, norādīja, ka nodarījuma būtības kvalificēšanas kritērijs ir jāpiemēro tādā veidā, lai kompetentajām valsts tiesām, novērtējot konkrētu apstākļu kopumu, ļautu ņemt vērā arī aizsargājamās juridiskās intereses.
- 33 Šajā sakarā ir svarīgi uzsvērt, ka, tā kā valstu krimināltiesības savā starpā nav saskaņotas, kritērijs, kas balstīts uz aizsargājamo juridisko interešu kvalifikāciju, radītu tikpat daudz šķēršļu pārvietošanās brīvībai Šengenas telpā, cik ir krimināltiesību sistēmu līgumslēdzējās valstīs (skat. iepriekš minēto spriedumu lietā *Van Esbroeck*, 35. punkts).
- 34 Attiecīgi ir jāapstiprina, ka valstu kompetentajām tiesām, kurām ir jānosaka, vai attiecīgie nodarījumi ir identiski, ir jāaprobežojas ar pārbaudi, vai tie veido konkrētu apstākļu, kas savstarpēji ir nedalāmi saistīti laikā, vietā un pēc to objekta, kopumu (iepriekš minētais spriedums lietā *Van Esbroeck*, 38. punkts).
- 35 Konkrētāk saistībā ar tādu situāciju, kāda ir pamata lietā, ir jāatgādina, ka Tiesa jau ir nospriedusi, ka nodarījumi saistībā ar vienu un to pašu preču ievešanu un izvešanu, kuri ir sodāmi un par kuriem persona tiek saukta pie kriminālatbildības dažādās KĪŠN līgumslēdzējās valstīs, var būt uzskatāmi par "to pašu nodarījumu" KĪŠN

54. panta izpratnē (šajā sakarā skat. iepriekš minēto spriedumu lietā *Van Esbroeck*, 42. punkts; iepriekš minēto spriedumu lietā *Van Straaten*, 51. punkts, un 2006. gada 28. septembra spriedumu lietā *C-467/04 Gasparini* u.c., Krājums, I-9199. lpp., 57. punkts).

³⁶ Kontrabandas cigarešu, kas tiek izskatītas pamata lietā, pārvadāšana, kas ietver Šengenas telpas iekšējo robežu secīgu šķērsošanu, tādējādi var veidot apstākļu kopumu, uz ko attiecas “tā paša nodarījuma” jēdziens. Tomēr galīgais vērtējums šajā sakarā jāveic kompetentām valsts tiesām, kurām jānosaka, vai attiecīgie nodarījumi veido tādu apstākļu kopumu, kas ir savstarpēji nedalāmi saistīti laikā, vietā un arī pēc to objekta.

³⁷ Ņemot vērā šos apsvērumus, uz pirmo jautājumu ir jāatbild, ka KĪŠN 54. pants ir interpretējams tādējādi, ka:

— atbilstošs kritērijs minētā panta piemērošanai ir nodarījumu identiskums, ko saprot kā apstākļu, kas ir savstarpēji nedalāmi saistīti, kopuma esamību neatkarīgi no šo apstākļu vai aizsargājamo juridisko interešu juridiskās kvalifikācijas;

— nodarījumi, ko veido ārvalstu kontrabandas tabakas saņemšana līgumslēdzējā valstī un šīs pašas tabakas ieviešana un turēšana citā līgumslēdzējā valstī, kurus raksturo tas, ka tiesājamais, kas ir notiesāts abās līgumslēdzējās valstīs, jau no paša sākuma pēc [tabakas] pirmās saņemšanas bija paredzējis to pārvadāt uz galamērķi, šķērsojot vairākas līgumslēdzējas valstis, ir rīcība, uz ko var attiekties “tā paša nodarījuma” jēdziens KĪŠN 54. panta izpratnē. Apstākļu galīgais vērtējums jāveic kompetentām valsts tiesām.

Par otrā jautājuma a) apakšpunktu

- 38 Ar šo jautājumu iesniedzējtiesa būtībā jautā, vai KĪŠN 54. panta izpratnē ir uzskatāms, ka līgumslēdzējas valsts tiesas piemērots sods jau “ir izciests” vai “to izcieš”, ja atbilstoši minētās līgumslēdzējas valsts tiesībām tiesājamajam ticis piemērots brīvības atņemšanas sods, piespriežot to nosacīti.
- 39 Pirmkārt, ir jāatgādina, ka tāda veida notiesāšanas, kāda tiek apskatīta pamata lietā, gadījumā, atbilstoši KĪŠN 54. pantam aizliegums notiesāt par to pašu nodarījumu tiek piemērots tikai ar nosacījumu, ka “sods jau ir izciests, to izcieš vai to vairs nevar izpildīt atbilstīgi tās Līgumslēdzējas puses likumiem, kurā spriedums pieņemts” (turpmāk tekstā — “izpildes nosacījums”).
- 40 Otrkārt, ir jāuzsver, kā ģenerālvokāte ir norādījusi savu secinājumu 44. un 45. punktā, ka mehānisms, kas gadījumā, ja tiesiskie nosacījumi ir izpildīti, valsts tiesai ļauj brīvības atņemšanas sodu piespriest nosacīti, līgumslēdzēju valstu krimināltiesību sistēmās ir pazīstams.
- 41 Krecingers, valdības, kas šajā lietā ir iesniegušas apsvērumus, kā arī Eiropas Kopienu Komisija ir vienprātis, ka persona, kam piemērots brīvības atņemšanas sods, piespriežot to nosacīti, ir uzskatāma par tādu, pret kuru veikta kriminālvajāšana, kura tikusi atzīta par vainīgu un notiesāta ar visām tiesību sistēmā paredzētajām tiesiskajām sekām.

- 42 Šajā sakarā ir jākonstatē, ka brīvības atņemšanas sods, kas ir piespriests nosacīti, tiktāl, ciktāl ar to soda notiesātas personas prettiesisku rīcību, ir sods KĪŠN 54. panta izpratnē. No brīža, kad notiesājošs spriedums kļūst izpildāms, un pārbaudes laikā minētais sods uzskatāms par tādu, ko “izcieš”. Līdz ar to, izbeidzoties pārbaudes laikam, sods minētās normas izpratnē ir uzskatāms par “izciestu”.
- 43 Kā it īpaši uzsvērusas Čehijas valdība un Komisija, šo interpretāciju, saskaņā ar kuru brīvības atņemšanas sods, kas ir piespriests nosacīti, arī atbilst izpildes nosacījumam, apstiprina tas, ka būtu pretrunīgi, no vienas puses, ikvienu faktiski izpildītu brīvības atņemšanu uzskatīt par izpildi KĪŠN 54. panta izpratnē un, no otras puses, izslēgt, ka sodi, kuru izpilde ir piespriesta nosacīti un kurus parasti paredz par vieglākiem nodarījumiem, varētu atbilst minētajā pantā paredzētajam izpildes nosacījumam un tādējādi nepieļaut jaunu kriminālvajāšanu.
- 44 Šajos apstākļos uz otrā jautājuma a) apakšpunktu ir jāatbild, ka KĪŠN 54. panta izpratnē ir uzskatāms, ka, ja atbilstoši līgumslēdzējas valsts tiesībām tiesājamajam ticis piemērots brīvības atņemšanas sods, piespriežot to nosacīti, minētās līgumslēdzējas valsts tiesas piemērots sods jau “ir izciests” vai “to izcieš”.

Par otrā jautājuma b) apakšpunktu

- 45 Ar šo jautājumu iesniedzējtiesa būtībā jautā, vai KĪŠN 54. panta izpratnē ir uzskatāms, ka līgumslēdzējas valsts tiesas piemērots sods jau “ir izciests” vai “to izcieš”, ja tiesājamais īslaicīgi atradies apcietinājumā policijā un/vai izmeklēšanas

apcietinājumā un šādu apcietinājumu saskaņā ar sprieduma pasludināšanas valsts tiesībām ieskaita vēlākā brīvības atņemšanas soda izpildē.

46 Šajā sakarā ir jāpārbauda, vai gadījumā, ja citi KĪŠN 54. pantā paredzētie nosacījumi ir izpildīti, īslaicīgas brīvības atņemšanas, tādas kā apcietinājums policijā un/vai izmeklēšanas apcietinājums, kas ir notikusi pirms tam, kad notiesājošs spriedums pirmajā līgumslēdzējā valstī stāties likumīgā spēkā un kuras termiņu ieskaita galīgi piesprietā soda termiņā, rezultātā izpildes nosacījums varētu būt no paša sākuma izpildīts un tādējādi jauna kriminālvajāšana otrajā līgumslēdzējā valstī būtu izslēgta.

47 Tiesas sēdē Krecingers ir īpaši norādījis, ka vispārīgi tādā gadījumā kā pamata lietā, kad, nepastāvot nekādiem tiesiskiem šķēršļiem, notiesāšanas līgumslēdzēja valsts beznosacījuma brīvības atņemšanas sodu nav nodevusi izpildei, kopš Šengenas *acquis* iekļaušanas Kopienas līmenī izpildes nosacījums nav piemērojams.

48 Turpretī septiņas valdības, kas Tiesai iesniegušas rakstveida apsvērumus, kā arī Komisija norāda, ka apcietinājuma policijā un/vai izmeklēšanas apcietinājuma laiks nav automātiski uzskatāms par soda izpildi KĪŠN 54. panta izpratnē.

49 Šajā sakarā ir jāatzīmē, ka pat no minētā panta formulējuma izriet, ka tas nav piemērojams, pirms persona "ar galīgu tiesas spriedumu ir notiesāta". Ir jākonstatē,

ka tiesas procesā apcietinājums policijā un izmeklēšanas apcietinājums notiek pirms galīgā sprieduma pieņemšanas.

- 50 Kā ģenerālvokāte norāda savu secinājumu 59. punktā, no tā izriet, ka pat ja saskaņā ar valsts tiesībām šādus apcietinājumā pavadītos laika periodus ieskaita iespējama vēlāka brīvības atņemšanas soda izpildē, attiecībā uz šādiem periodiem KĪŠN 54. pantu nevar piemērot.
- 51 Kā norāda Vācijas, Spānijas un Austrijas valdības, kā arī Komisija, šo interpretāciju apstiprina tas, ka iepriekšēja apcietinājuma mērķis ļoti atšķiras no KĪŠN 54. pantā paredzētā izpildes nosacījuma mērķa. Iepriekšēja apcietinājuma mērķis ir drīzāk preventīvs, savukārt izpildes nosacījuma mērķis ir nepieļaut situāciju, kad personu, kas ar galīgu tiesas spriedumu notiesāta pirmajā līgumslēdzējā valstī un ja šī pirmā notiesāšanas valsts piespriedu sodu nav nodevusi izpildei, nedrīkstētu notiesāt par to pašu nodarījumu, kā rezultātā šī persona beigās paliktu nesodīta.
- 52 Tādējādi uz otrā jautājuma b) apakšpunktu ir jāatbild, ka KĪŠN 54. panta izpratnē nav uzskatāms, ka līgumslēdzējas valsts tiesas piemērots sods jau “ir izciests” vai “to izcieš”, ja tiesājamais islaicīgi atradies apcietinājumā policijā un/vai izmeklēšanas apcietinājumā un šādu apcietinājumu saskaņā ar sprieduma pasludināšanas valsts tiesībām ieskaita vēlākā brīvības atņemšanas soda izpildē.

Par trešo jautājumu

- 53 Ar trešo jautājumu iesniedzējtiesa būtībā jautā, vai un kādā mērā Pamatlēmuma normas ietekmē “izpildes” jēdziena KĪŠN 54. panta izpratnē interpretāciju.
- 54 Lai atbildētu uz šo jautājumu, vispirms ir jāprecizē, ka, tā kā Pamatlēmums Vācijā tika transponēts ar saistošu spēku no 2006. gada 2. augusta, Eiropas apcietināšanas ordera izpilde no jauna kļuvusi iespējama un tādējādi no paša sākuma nevar izslēgt, ka šī Pamatlēmuma normas varētu ietekmēt pamata lietu.
- 55 Turklāt no Pamatlēmuma 32. panta izriet, ka lūgumiem, kas attiecas uz apstākļiem, kuri, tāpat ka pamata lietā izskatāmie, radušies pirms šī lēmuma transponēšanas termiņa beigām, tas ir, 2004. gada 1. janvāra, tas ir piemērojams ar nosacījumu, ka izpildes dalībvalsts nav pieņēmusi deklarāciju, norādot, ka šādus lūgumus tā izskatīs atbilstoši izdošanas sistēmai, kas bija piemērojama pirms šī datuma. Ir konstatējams, ka Vācijas Federatīvā Republika šādu deklarāciju nav pieņēmusi.

Par trešā jautājuma a) apakšpunktu

- 56 Ar šo jautājumu iesniedzējtiesa būtībā jautā, vai tas, ka saskaņā ar Pamatlēmumu dalībvalsts var izsniegt Eiropas apcietināšanas orderi nolūkā personu, par kuru tās iekšējās tiesībās tika pieņemts galīgs notiesājošais spriedums, apcietināt un šo spriedumu izpildīt, ietekmē jēdziena “izpilde” KĪŠN 54. panta izpratnē interpretāciju.

- 57 Tiesas sēdē Krecingers norādīja, ka notiesāšanas valstij ar Pamatlēmumu piešķirtā tiesiskā iespēja izsniegt Eiropas apcietināšanas orderi, lai veiktu sprieduma, kas ir kļuvis galīgs, izpildi, ir pamats tam, lai izpildes nosacījumu uzskatītu par izpildītu, kādēļ Vācijas kompetentās tiesas vairs nevarot pret viņu veikt kriminālvajāšanu.
- 58 Savukārt septiņas valdības, kas Tiesai iesniegušas rakstveida apsvērumus, kā arī Komisija atbalsta viedokli, ka Pamatlēmums KĪŠN 54. panta interpretāciju nekādā ziņā neietekmē, un apstrīd, ka vienkārša notiesāšanas valstij sniegtā iespēja izsniegt Eiropas apcietināšanas orderi pati par sevi varētu būt pietiekama, lai izpildes nosacījums, atbilstoši kuram sodam jābūt faktiski izciestam, būtu izpildīts.
- 59 Šajā sakarā ir jākonstatē, ka Krecingera ieteiktā KĪŠN 54. panta interpretācija ir pretrunā pašam šīs normas formulējumam, kas bez galīgas notiesāšanas par to pašu nodarījumu skaidri prasa, lai būtu izpildīts arī izpildes nosacījums.
- 60 Šis izpildes nosacījums pēc definīcijas nevar būt izpildīts, ja, kā tas ir šajā lietā, pēc notiesājoša sprieduma pirmajā dalībvalstī, iespējams, Eiropas apcietināšanas orderis ir izsniegts tieši tādēļ, lai nodrošinātu brīvības atņemšanas soda, kas KĪŠN 54. panta izpratnē vēl nav izciests, izpildi.
- 61 Šo konstatējumu apstiprina pats Pamatlēmums, ar kura 3. panta 2. punktu izpildes dalībvalstij ir uzlikts pienākums Eiropas apcietināšanas ordera izpildi atteikt gadījumā, ja izpildes tiesu iestāde ir informēta par to, ka par pieprasīto personu attiecībā uz tādu pašu nodarījumu dalībvalstī pieņemts galīgs spriedums un, ja ir piespriests sods, izpildes nosacījums ir izpildīts.

62 Turklāt, kā norāda Spānijas un Austrijas valdības, kā arī Komisija, šo secinājumu apstiprina tas, ka KĪŠN 54. panta interpretācija, kura būtu atkarīga no Pamatlēmuma normām, radītu juridisku nenoteiktību, kas, no vienas puses, izriet no tā, ka ne visas dalībvalstis, ko saista Pamatlēmums, saista arī KĪŠN, ko turklāt piemēro dažām trešām valstīm, un, no otras puses, no apstākļa, ka Eiropas apcietināšanas ordera piemērošanas joma ir ierobežota, kas neattiecas uz KĪŠN 54. pantu, kuru piemēro visiem valstīs, kas ir pievienojušās šai konvencijai, sodāmajiem nodarījumiem.

63 Tādējādi tas, ka attiecīgajā gadījumā galīgais brīvības atņemšanas sods pēc tam, kad cita valsts notiesāto personu ir izdevusi, var tikt izpildīts notiesājošajā valstī, "izpildes" jēdziena KĪŠN 54. panta izpratnē interpretāciju neietekmē.

64 Tādējādi uz trešā jautājuma a) apakšpunktu ir jāatbild, ka jēdziena "izpilde" interpretāciju KĪŠN 54. panta izpratnē neietekmē tas, ka saskaņā ar Pamatlēmumu dalībvalsts var izsniegt Eiropas apcietināšanas orderi nolūkā personu, par kuru tās iekšējās tiesībās tika pieņemts galīgs notiesājošais spriedums, apcietināt un šo spriedumu izpildīt.

Par trešā jautājuma b) apakšpunktu

65 Ar trešā jautājuma b) apakšpunktu iesniedzējtiesa būtībā jautā, vai atbilstoši ar Pamatlēmuma 5. panta 1. punktu noteiktajam regulējumam tas, ka izpildes dalībvalstij nav automātiski jāizpilda Eiropas apcietināšanas orderis, kas ir izsniegts,

lai izpildītu aizmuguriski pasludinātu spriedumu, ietekmē jēdziena “izpilde” interpretāciju KĪŠN 54. panta izpratnē.

⁶⁶ Kā tas izriet no šī sprieduma 59.–64. panta, šajā sakarā ir jākonstatē, ka dalībvalstij sniegtā iespēja izsniegt Eiropas apcietināšanas orderi jēdziena “izpilde” interpretāciju KĪŠN 54. panta izpratnē neietekmē. Kā ir pamatoti norādījušas Spānijas valdība un Komisija, tādos apstākļos kā pamata lietā tas, ka spriedums, kas ir iespējama Eiropas apcietināšanas ordera pamats, tika pasludināts aizmuguriski, šo konstatējumu neiespaido.

⁶⁷ No tā izriet, ka jautājums, vai aizmuguriski pasludināts spriedums, kura izpildi atbilstoši Pamatlēmuma 5. panta 1. punktam var pakļaut nosacījumiem, ir uzskatāms par nolēmumu, ar kuru persona ir “notiesāta ar galīgu tiesas spriedumu” KĪŠN 54. panta izpratnē, šajā lietā nav jāpārbauda.

⁶⁸ Līdz ar to nav vajadzības atbildēt uz trešā jautājuma b) apakšpunktu.

Par tiesāšanās izdevumiem

⁶⁹ Attiecībā uz lietas dalībniekiem pamata lietā šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Tiesāšanās izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēto lietas dalībnieku tiesāšanās izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (otrā palāta) nospriež:

- 1) Konvencijas, ar ko īsteno Šengenas 1985. gada 14. jūnija Nolīgumu starp Beniluksa Ekonomikas savienības valstu valdībām, Vācijas Federatīvās Republikas valdību un Francijas Republikas valdību par pakāpenisku kontroles atcelšanu pie kopīgām robežām, kas parakstīta 1990. gada 19. jūnijā Šengēnā, 54. pants ir interpretējams tādējādi, ka:

- atbilstošs kritērijs minētā panta piemērošanai ir nodarījumu identiskums, ko saprot kā apstākļu, kas ir savstarpēji nedalāmi saistīti, kopuma esamību neatkarīgi no šo apstākļu vai aizsargājamo juridisko interešu juridiskās kvalifikācijas;
- nodarījumi, ko veido ārvalstu kontrabandas tabakas saņemšana līgumslēdzējā valstī un šīs pašas tabakas ieviešana un turēšana citā līgumslēdzējā valstī, kurus raksturo tas, ka tiesājamais, kas ir notiesāts abās līgumslēdzējās valstīs, jau no paša sākuma pēc [tabakas] pirmās saņemšanas bija paredzējis to pārvadāt uz galamērķi, šķērsojot vairākas līgumslēdzējas valstis, ir rīcība, uz ko var attiekties “tā paša nodarījuma” jēdziens KĪŠN 54. panta izpratnē. Apstākļu galīgais vērtējums jāveic kompetentām valsts tiesām;

- 2) Konvencijas, ar ko īsteno Šengenas nolīgumu, 54. panta izpratnē ir uzskatāms, ka, ja atbilstoši līgumslēdzējas valsts tiesībām tiesājamajam

ticis piemērots brīvības atņemšanas sods, piespriežot to nosacīti, minētās ligumslēdzējas valsts tiesas piemērots sods jau “ir izciests” vai “to izcieš”;

- 3) Konvencijas, ar ko īsteno Šengenas nolīgumu, 54. panta izpratnē nav uzskatāms, ka ligumslēdzējas valsts tiesas piemērots sods jau “ir izciests” vai “to izcieš”, ja tiesājamais islaicīgi atradies apcietinājumā policijā un/vai izmeklēšanas apcietinājumā un šādu apcietinājumu saskaņā ar sprieduma pasludināšanas valsts tiesībām ieskaita vēlākā brīvības atņemšanas soda izpildē;**
- 4) jēdziena “izpilde” interpretāciju Konvencijas, ar ko īsteno Šengenas nolīgumu, 54. panta izpratnē neietekmē tas, ka saskaņā ar Padomes 2002. gada 13. jūnija Pamatlēmumu 2002/584/TI par Eiropas apcietināšanas orderi un par nodošanas procedūrām starp dalībvalstīm dalībvalsts var izsniegt Eiropas apcietināšanas orderi nolūkā personu, par kuru tās iekšējās tiesībās tika pieņemts galīgs notiesājošais spriedums, apcietināt un šo spriedumu izpildīt.**

[Paraksti]